

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Δεκαοκτώ

Η Ωρα

Jeff Pippenger

2023-12-13

Η έμπνευση είναι σαφής ότι το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στο εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Ησαΐα, η πόρνη της Τύρου, η οποία πορνεύει με τους βασιλείς της γης, είναι η πόρνη της Αποκαλύψεως που πορνεύει με τους βασιλείς της γης. Στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, εκείνη η πόρνη έχει γραμμένο επάνω στο μέτωπό της: Βαβυλών η Μεγάλη.

Και η γυναίκα ήταν ενδεδυμένη πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμους λίθους και μαργαρίτες, έχοντας στο χέρι της ένα χρυσό ποτήρι γεμάτο από βδελύγματα και τις ακαθαρσίες της πορνείας της· και επάνω στο μέτωπό της ήταν γραμμένο ένα όνομα: ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. Αποκάλυψις 17:4, 5.

Πριν από το 1950, τα αγγλικά λεξικά προσδιόριζαν ορθά τη γυναίκα που παριστάνεται σε αυτά τα δύο εδάφια ως τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία. Ολόκληρος ο κόσμος γνώριζε, μετά τους Σκοτεινούς Αιώνες των καθολικών διωγμών που πραγματοποιήθηκαν από το 538 έως το 1798, ότι η Ρωμαϊκή εκκλησία ήταν η πόρνη που πορνεύει με τους βασιλείς της γης. Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας σχεδιάστηκε ως απόρριψη της κυριαρχίας του Καθολικισμού και επίσης της εξουσίας των επίγειων βασιλέων που είχαν συνάψει ανόσιες σχέσεις με την πόρνη. Το εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Ησαΐα προσδιορίζει ότι η πόρνη θα λησμονηθεί. Δεν θα βρίσκατε ποτέ τον ορισμό της πόρνης της Αποκάλυψις δεκαεπτά ως της Καθολικής εκκλησίας σε καμία σύγχρονη μηχανή αναζήτησης, διότι ο Λόγος του Θεού ουδέποτε αποτυγχάνει, και ο Λόγος του Θεού δηλώνει ότι αυτή θα λησμονηθεί.

Και θέλει συμβεί εν εκείνη τη ημέρα, ότι η Τύρος θέλει λησμονηθή εβδομήκοντα έτη, κατά τας ημέρας ενός βασιλέως· μετά το τέλος των εβδομήκοντα ετών η Τύρος θέλει άδει ως πόρνη. Λάβε κιθάραν, περιέρχου την πόλιν, συ η λησμονημένη πόρνη· παίξον γλυκέως, άσον πολλά άσματα, διά να ενθυμηθώσιν εσέ. Και θέλει συμβεί μετά το τέλος των εβδομήκοντα ετών, ότι ο Κύριος θέλει επισκεφθή την Τύρον, και αυτή θέλει επιστρέψει εις τον μισθόν αυτής, και θέλει πορνεύσει μετά πάντων των βασιλείων του κόσμου επί προσώπου της γης. Και το εμπόριον αυτής και ο μισθός αυτής θέλουσιν είσθαι αγιότης εις τον Κύριον· δεν θέλουσι θησαυρισθή ουδέ αποταμιευθή· διότι το εμπόριον αυτής θέλει είσθαι διά τους κατοικούντας ενώπιον του Κυρίου, διά να τρώγωσιν εις χορτασμόν και διά ενδύματα διαρκή. Ησαΐας 23:15–18.

Ο Λόγος του Θεού ουδέποτε αποτυγχάνει, και από το 1798 η πόρνη έχει λησμονηθεί, αλλά στις έσχατες ημέρες θα ενθυμηθεί. Ενθυμείται όταν το Σάββατο της εβδόμης ημέρας του Θεού δέχεται επίθεση, και είναι αυτή η μία εντολή των Δέκα Εντολών, η οποία πάντοτε έπρεπε να ενθυμείται. Ενθυμείται όταν παίρνει την κιθάρα της, περιέρχεται την πόλη και παράγει γλυκείς μελωδίες και

πολλά άσματα. Άδει τα άσματά της στο τέλος εβδομήκοντα ετών, που είναι οι ημέρες ενός βασιλέως. Βασιλεύς, σύμφωνα με το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, είναι μία βασιλεία.

Και πανταχοῦ ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ σε κατέστησεν ἄρχοντα ἐπὶ πάντων αὐτῶν. Σὺ εἶσαι ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. Δανιήλ 2:38.

Μία «κεφαλὴ», ἡ ἕνας «βασιλεύς», εἶναι ἀμφότερα σύμβολα ενός βασιλείου. Το βασίλειο που παριστάνεται ἀπὸ τις «ἡμέρες του ενός βασιλέως» εἶναι οἱ Ηνωμένες Πολιτείες. Οἱ Ηνωμένες Πολιτείες ἀρχισαν τὴν προφητικὴ τους ἐξουσία ὡς τὸ θηρίο τῆς γῆς ὅταν τὸ θανατηφόρο τραῦμα ἐπεβλήθη στὴν πόρνη Βαβυλώνα τὸ 1798. Συνεχίζουν ὡς τὸ ἕκτο βασίλειο τῆς Βιβλικῆς προφητείας μέχρι τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς. Το κυριολεκτικὸ βασίλειο τῆς Βιβλικῆς προφητείας που πράγματι κυβέρνησε ἐπὶ εβδομήντα ἔτη ἦταν ἡ Βαβυλώνα.

Ἴδου, ἐγὼ θέλω ἀποστείλει καὶ λάβει πάσας τὰς φυλάς τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος, καὶ τὸν Ναβουχοδονόσορα, τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνας, τὸν δοῦλόν μου, καὶ θέλω φέρεи αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα κύκλω, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς παντελῶς καὶ καταστήσει αὐτοὺς εἰς ἔκπληξιν καὶ εἰς συριγμόν καὶ εἰς ἐρημώσεις αἰωνίους. Ἔτι δὲ θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτῶν φωνὴν εὐφροσύνης καὶ φωνὴν χαρᾶς, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, τὸν ἦχον τῶν μυρολίθων καὶ τὸ φῶς τοῦ λύχνου. Καὶ πᾶσα αὕτη ἡ γῆ θέλει γίνεσθαι ἐρήμωσις καὶ ἔκπληξις· καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα θέλουσι δουλεύσει τῷ βασιλεῖ τῆς Βαβυλώνας ἐβδομήκοντα ἔτη. Καὶ θέλει γίνεσθαι, ὅταν συμπληρωθῶσι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ὅτι θέλω ἐπισκεφθῆ ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνας καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, λέγει Κύριος, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, καὶ θέλω καταστήσει αὐτὴν εἰς ἐρημώσεις αἰωνίους. Ἰερεμίας 25:9–12.

Ἡ κυριολεκτικὴ Βαβυλώνα κυριάρχησε ἐπὶ εβδομήντα ἔτη, προτυπώνοντας τὴ βασιλεία τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ἡ ὁποία θα βασιλεύσει ἐπὶ εβδομήντα συμβολικὰ ἔτη. Ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεύς τῆς Βαβυλώνας, ἐπιτέθηκε στὸν Ἰούδα τρεῖς φορές. Ἡ πρώτη ἐπίθεση στράφηκε κατὰ τοῦ Ἰωακείμ, καὶ τότε ἀρχισαν τὰ εβδομήντα ἔτη τῆς προφητείας τοῦ Ἰερεμία. Αὐτὰ ἔληξαν με τὸν θάνατο τοῦ Βαλτάσαρ, ὅταν ὁ Θεὸς τιμώρησε «τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνας», ὅπως εἶχε τιμωρήσει τὸν βασιλέα Ἰωακείμ στὴν ἀρχὴ τῶν εβδομήντα ετών. Ἡ προφητικὴ βασιλεία ἡ ὁποία παριστάνεται ὡς «ἡμέραι ενός βασιλέως» (μία βασιλεία), ὡς «εβδομήντα ἔτη», ἦταν ἡ Βαβυλώνα, καὶ ἡ βασιλεία τῆς βιβλικῆς προφητείας ἡ ὁποία ἐξουσιάζει ἐπὶ τὰ εβδομήντα συμβολικὰ ἔτη κατὰ τὸν καιρὸ κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ πόρνη τῆς Τύρου λησμονεῖται, εἶναι τὸ θηρίο τῆς γῆς τῆς Αποκαλύψεως δεκατρία. Ἡ μετάβαση ἀπὸ τὴν πέμπτη στὴν ἕκτη βασιλεία τῆς βιβλικῆς προφητείας, τὸ 1798, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀλήθειας τὴν ὁποία ὁ Ἰωάννης παρουσιάζει στὴν Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκατρία.

Και ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, καὶ εἶδον θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας... Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς· καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια με ἀρνίον, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. Αποκάλυψις 13:1, 11.

Η θαλάσσια ακτή επάνω στην οποία στάθηκε ο Ιωάννης στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως αντιπροσωπεύει το 1798.

«Κατά τον καιρό που ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, εξαναγκάστηκε να παύσει τους διωγμούς, ο Ιωάννης είδε να αναδύεται μια νέα δύναμη, για να επαναλάβει τη φωνή του δράκοντος και να συνεχίσει το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο. Αυτή η δύναμη, η τελευταία που πρόκειται να πολεμήσει εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού, παριστάνεται από ένα θηρίο με αρνίσια κέρατα. Τα θηρία που προηγήθηκαν είχαν αναβεί από τη θάλασσα· αλλά αυτό ανέβηκε από τη γη, υποδηλώνοντας την ειρηνική ανάδυση του έθνους που συμβόλιζε — τις Ηνωμένες Πολιτείες.» Signs of the Times, February 8, 1910.

Το θηρίο που ανέβαινε από τη θάλασσα χωριζόταν, δια της άμμου της θαλάσσης, από το θηρίο της γης. Η πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, το 1798 (η ακρογιαλιά), αντιπροσώπευε την παρελθούσα ιστορία, και η έκτη βασιλεία ήταν μελλοντική ιστορία. Οι Μιλλερίτες δεν διέκριναν αυτήν την αλήθεια. Στον William Miller δόθηκε διορατικότητα σχετικά με τη δρακόντεια δύναμη του παγανισμού και τη σχέση της με την ακόλουθη βασιλεία, η οποία παριστάνεται ως το θηρίο του Καθολικισμού. Το δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης ανοίγει την ιστορία του ψευδοπροφήτη, δηλαδή της τρίτης από τις τρεις δυνάμεις που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα. Η ιστορία αρχίζει στην ακρογιαλιά του 1798.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες αρχίζουν την ιστορία τους με τον συμβολισμό του αρνιού, αλλά ολοκληρώνουν την ιστορία τους μιλώντας ως δράκων. Η ιστορία των συμβολικών εβδομήντα ετών της κυριαρχίας του θηρίου της γης παρουσιάζεται σε ένα εδάφιο, στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, διότι το εδάφιο προσδιορίζει τόσο την αρχή όσο και το τέλος του θηρίου της γης μέσα στην ίδια πρόταση.

Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη· και είχε δύο κέρατα όμοια με αρνιού, και μιλούσε σαν δράκων. Αποκάλυψις 13:11.

Όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες μιλούν ως δράκων, θεσπίζουν τον νόμο της Κυριακής. Πριν ολοκληρώσουν την επιβολή της λατρείας της Κυριακής, οι αποστατημένες εκκλησίες του Προτεσταντισμού θα συναχθούν μαζί και θα αναλάβουν πολιτικό έλεγχο της αποστατημένης κυβέρνησης, καθώς σχηματίζουν την εικόνα του θηρίου. Όταν η θεόπνευστη μαρτυρία προσδιορίζει (και το πράττει επανειλημμένως) ότι η τελετή εγκαινίων της χρυσής εικόνας από τον Ναβουχοδονόσορ αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής, σηματοδοτεί το τέλος των εβδομήντα συμβολικών ετών του θηρίου της γης. Τα κεφάλαια ένα έως τρία του Δανιήλ αντιπροσωπεύουν τα μηνύματα των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκατέσσερα. Ο τρίτος άγγελος καθίσταται ζώσα αλήθεια κατά τον νόμο της Κυριακής.

Προφητικώς, τα κεφάλαια ένα έως τρία στο βιβλίο του Δανιήλ αντιπροσωπεύουν τα εβδομήντα συμβολικά έτη του θηρίου της γης της Αποκάλυψης δεκατρία. Η δοκιμασία της διατροφής που παρουσιάζεται στο κεφάλαιο ένα, και ο συμβολισμός του Ιωακείμ, καταδεικνύουν ότι το κεφάλαιο ένα, προφητικώς, αρχίζει κατά την ενδυνάμωση του πρώτου αγγέλου, είτε στις 11 Αυγούστου 1840, είτε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, στην ιστορία του τρίτου αγγέλου.

Η Βαβυλώνα είναι το έθνος που κυριάρχησε επί εβδομήντα έτη, και αυτά τα έτη αντιπροσωπεύουν την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών. Τα εβδομήντα έτη της Βαβυλώνας δεν ολοκληρώθηκαν παρά πολύ μετά την αφιέρωση της χρυσής εικόνας από τον Ναβουχοδονόσορ, αλλά προφητικώς τα εβδομήντα συμβολικά έτη που χρησιμοποιεί ο Ησαΐας στο εικοστό τρίτο κεφάλαιο λήγουν στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ. Όταν η ορχήστρα του Ναβουχοδονόσορ παίζει τη μουσική για την τελετή αφιερώσεως, επιβάλλεται το χάραγμα του θηρίου, και τότε η πόρνη της Τύρου και της Βαβυλώνας αρχίζει να άδει τα άσματά της προς τους βασιλείς της γης, ενώ ο αποστάτης Ισραήλ υποκλίνεται και χορεύει.

Ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔκαμεν εἰκόνα χρυσοῦν, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος ἦτο ἐξήκοντα πῆλαι, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἕξ πῆλαι· ἔστησεν αὐτὴν εἰς τὴν πεδιάδα Δουρά, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βαβυλῶνος. Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἀπέστειλε νὰ συναχθῶσιν οἱ σατράπαι, οἱ διοικηταί, καὶ οἱ ἑπαρχοὶ, οἱ κριταί, οἱ ταμίαι, οἱ σύμβουλοι, οἱ ὑπατοὶ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔστησεν. Τότε συνήχθησαν οἱ σατράπαι, οἱ διοικηταί, καὶ οἱ ἑπαρχοὶ, οἱ κριταί, οἱ ταμίαι, οἱ σύμβουλοι, οἱ ὑπατοὶ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔστησε· καὶ ἴσαντο ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας, τὴν ὁποίαν ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔστησε. Καὶ κῆρυξ ἐβόησε μεγαλοφώνως, Πρὸς ἐσᾶς προστάσσεται, λαοί, ἔθνη, καὶ γλῶσσαι, ὅτι καθ' ἣν ὥραν ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τοῦ αὐλοῦ, τῆς κιθάρας, τοῦ σαμβύκου, τοῦ ψαλτηρίου, τοῦ συμφώνου, καὶ παντὸς εἶδους μουσικῆς, νὰ πέσητε κάτω καὶ νὰ προσκυνήσητε τὴν χρυσοῦν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔστησε· καὶ ὅστις δὲν πέση κάτω καὶ δὲν προσκυνήσῃ, αὐτὴν τὴν ὥραν θὰ ῥιφθῆ εἰς τὸ μέσον καμίνου πυρὸς καιομένης. Διὰ τοῦτο, κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε πάντες οἱ λαοὶ ἤκουσαν τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τοῦ αὐλοῦ, τῆς κιθάρας, τοῦ σαμβύκου, τοῦ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς εἶδους μουσικῆς, πάντες οἱ λαοί, τὰ ἔθνη, καὶ αἱ γλῶσσαι, ἔπεσαν κάτω καὶ προσεκύνησαν τὴν χρυσοῦν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔστησε.
Δανιήλ 3:1–7.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν «καιρὸν», ἢ κατὰ τὴν ἴδια ἐκείνη «ώρα», ἡ οποία εἶναι ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς στις Ηνωμένες Πολιτείες, ὁποῖος ἀρνηθεῖ νὰ προσκυνήσῃ τὴ χρυσοῦν εἰκόνα θὰ «ριφθῆ εἰς τὸ μέσον καμίνου πυρὸς καιομένης». Το μόνο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ποῦ περιέχει τὴ λέξη ἡ οποία μεταφράζεται ὡς «ώρα» εἶναι τὸ βιβλίο τοῦ Δανιήλ. Ἡ λέξη «ώρα» στο τρίτο κεφάλαιο ἀντιπροσωπεύει τὴν ἔλευση τοῦ χάραγματος τοῦ θηρίου. Ἡ λέξη «ώρα» ἀντιπροσωπεύει ἐπίσης τὸ μήνυμα τοῦ πρώτου ἀγγέλου στο τέταρτο κεφάλαιο, διότι ἐκεῖ συμβολίζει τὴν προειδοποίηση πρὸς τὸν Ναβουχοδονόσορ γιὰ τὴν ἐπερχόμενη «ώρα» τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

Τότε ὁ Δανιήλ, τοῦ ὁποῖοῦ τὸ ὄνομα ἦταν Βαλτασάσαρ, ἔμεινε ἐκθαμβὸς ἐπὶ μία ὥρα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ τοῦ τὸν τάραζαν. Ὁ βασιλεὺς μίλησε καὶ εἶπε: Βαλτασάσαρ, ἀς μὴ σε ταραττεῖ τὸ ὄνειρο, οὔτε ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ. Καὶ ὁ Βαλτασάσαρ ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε: Κύριέ μου, τὸ ὄνειρο ἀς εἶναι γιὰ ἐκεῖνους ποῦ σε μισοῦν, καὶ ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ γιὰ τοὺς ἐχθροὺς σου. Δανιήλ 4:19.

Ὁ Δανιήλ παρουσίασε στὸν Ναβουχοδονόσορα τὴν προειδοποίηση γιὰ τὴν ἐπερχόμενη ὥρα τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ, τὴν οποία ὁ Ναβουχοδονόσορ ἀργότερα ἀπέρριψε. Ἡ «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο, ὅταν χρησιμοποιεῖται ἐκ νέου μέσα στο κεφάλαιο, ἀντιπροσωπεύει τότε τὴν «ώρα» κατὰ τὴν οποία ἐφθασε ἡ κρίση. Στὴ Μιλλεριτικὴ ἱστορία ἡ πρώτη «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο

θα αντιπροσώπευε την άφιξη του πρώτου αγγέλου το 1798. Εκείνο το μήνυμα εκπληρώθηκε όταν άρχισε η ανακριτική κρίση στις 22 Οκτωβρίου 1844. Η «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο είναι αρχικώς σύμβολο ενός μηνύματος περί επερχομένης κρίσεως και κατόπιν χρησιμοποιείται ως το σύμβολο ότι η κρίση έχει φθάσει. Η πρώτη χρήση της λέξεως «ώρα» αντιπροσωπεύει το 1798 και την άφιξη του πρώτου αγγέλου, και η δεύτερη χρήση αντιπροσωπεύει την 22α Οκτωβρίου 1844 και την άφιξη του τρίτου αγγέλου.

Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκπληρώθη τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τοῦ Ναβουχοδονόσορος· καὶ ἐξεδιόχθη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔτρωγε χόρτον ὡς οἱ βόες, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβρέχετο ἀπὸ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ἐμακρύνθησαν ὡς πτερὰ ἀετῶν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς νύχια ὀρνέων. Δανιήλ 4:33.

Η «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο είναι, επομένως, σύμβολο τόσο του 1798 όσο και του 1844, τα οποία αποτελούν τα καταληκτικά σημεία των δύο κατάρων των «επτά καιρών» εναντίον του βόρειου (με αρχή το 723 π.Χ.) και του νότιου (με αρχή το 677 π.Χ.) βασιλείου του Ισραήλ. Αυτές οι δύο κατάρες, που αντιπροσωπεύουν δύο χιλιάδες πεντακόσια εικοσι έτη διασκορπισμού και δουλείας, αντιπροσωπεύουν την εκτέλεση της πρώτης και της τελευταίας αγανακτήσεως του Θεού εναντίον του αποστατημένου λαού Του. Αμφότερες άρχισαν με την κρίση του Θεού, και οι αντίστοιχες λήξεις τους αντιπροσωπεύουν το προειδοποιητικό μήνυμα της επικείμενης διερευνητικής κρίσεως του Θεού, ή την άφιξη της διερευνητικής κρίσεως. Αμφότερες οι κρίσεις που αντιπροσωπεύονται από το τέλος των δύο κρίσεων των «επτά καιρών» αντιπροσωπεύονται από τη λέξη «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, η «ώρα» αντιπροσωπεύει την αρχή του κινήματος στον καιρό του τέλους, το 1798, όταν έφθασε ο πρώτος άγγελος, και η δεύτερη «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει το τέλος του κινήματος, όταν έφθασε ο τρίτος άγγελος, στις 22 Οκτωβρίου 1844. Το μιλλεριτικό κίνημα του πρώτου αγγέλου επαναλαμβάνεται στο κίνημα του τρίτου αγγέλου, ώστε οι δύο χρήσεις της «ώρας» στο τέταρτο κεφάλαιο να σηματοδοτούν επίσης τον καιρό του τέλους το 1989, καθώς και τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Το μιλλεριτικό κίνημα του πρώτου αγγέλου ανήγγειλε την έναρξη της ανακριτικής κρίσεως, και το κίνημα του τρίτου αγγέλου αναγγέλλει την έναρξη της εκτελεστικής κρίσεως του Θεού, η οποία είναι προοδευτική, αρχίζοντας με τον νόμο της Κυριακής και συνεχίζοντας και κλιμακούμενη έως τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ και θα ολοκληρώσουμε την εξέτασή μας της λέξεως «ώρα» στο επόμενο άρθρο.

Ιδού, σας αποστέλλω ως πρόβατα εν μέσω λύκων· γίνεσθε λοιπόν φρόνιμοι ως οι όφεις και ακέραιοι ως αι περιστρεαί. Προσέχετε δε από τους ανθρώπους· διότι θα σας παραδώσουν εις συνέδρια και θα σας μαστιγώσουν εις τας συναγωγάς των· και θα οδηγηθείτε ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων εξαιτίας μου, προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα έθνη. Όταν δε σας παραδώσουν, μη μεριμνήσετε πώς ή τι θα λαλήσετε· διότι θα σας δοθεί κατά την ὥραν εκείνην τι θα λαλήσετε. Επειδή δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλεί εν υμίν. Και θα παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον, και πατήρ τέκνον· και θα επαναστατήσουν τέκνα κατά γονέων και θα τους θανατώσουν. Και θα είσθε μισούμενοι

από πάντων διά το όνομά μου· εκείνος όμως που θα υπομείνει έως τέλους, αυτός θα σωθεί. Όταν δε σας διώκουν εις την πόλιν ταύτην, φεύγετε εις την άλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν θα έχετε διέλθει τας πόλεις του Ισραήλ, έως ότου έλθει ο Υιός του ανθρώπου. Δεν είναι ο μαθητής υπεράνω του διδασκάλου αυτού, ουδέ ο δούλος υπεράνω του κυρίου αυτού. Αρκεί εις τον μαθητήν να γίνει ως ο διδάσκαλός του, και εις τον δούλον ως ο κύριός του. Εάν τον οικοδεσπότην εκάλεσαν Βεελζεβούλ, πόσον μάλλον τους οικείους αυτού; Μη φοβηθείτε λοιπόν αυτούς· διότι δεν υπάρχει τίποτε καλυμμένον, το οποίον δεν θα αποκαλυφθεί, και κρυπτόν, το οποίον δεν θα γνωσθεί. Ό,τι σας λέγω εν τω σκότει, λαλήσατε εν τω φωτί· και ό,τι ακούετε εις το ους, κηρύξατε επί των δωμαίων. Και μη φοβείσθε από εκείνους που αποκτείνουν το σώμα, την δε ψυχήν δεν δύνανται να αποκτείνουν· αλλά μάλλον φοβείσθε εκείνον που δύναται και ψυχήν και σώμα να απολέσει εν τη γεέννη. Κατά Ματθαίον 10:16–28.